

Sygn. akt I PK 174/06

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa J. C.

przeciwko T. [...] S.A. w W. [...] w O.

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za okres pozostawania bez pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego Sądu

Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. z dnia 28 lutego 2006 r.,

sygn. akt IV Pa [...],

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 września 2006 r. Sąd Najwyższy zawiesił postępowanie kasacyjne na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. w związku z art. 398¹² k.p.c. ze względu na śmierć strony – powódki J. C., która domagała się w rozpoznawanej sprawie przywrócenia do pracy i wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy. Według informacji przekazanych przez pełnomocnika procesowego, powódka zmarła 1 lipca 2006 r.

Od chwili zawieszenia postępowania kasacyjnego do Sądu Najwyższego nie wpłynęło żadne pismo procesowe którejkolwiek ze stron.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd zawiesza postępowanie z urzędu w razie śmierci strony. Zawieszenie postępowania jest obligatoryjne i następuje do czasu zgłoszenia się lub wskazania następców prawnych zmarłego. Zgodnie z bowiem z art. 180 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd postanowi podjąć postępowanie z urzędu, gdy ustanie przyczyna zawieszenia, w szczególności – gdy przyczyną zawieszenia była śmierć strony – z chwilą zgłoszenia się lub wskazania następców prawnych zmarłego albo z chwilą ustanowienia we właściwej drodze kuratora spadku.

W rozpoznawanej sprawie nie zgłosili się i nie zostali wskazani następcy prawni zmarłej powódki J. C.. Sąd Najwyższy nie został również powiadomiony o ustanowieniu kuratora spadku.

W tej sytuacji istniały podstawy do umorzenia postępowania w oparciu o art. 182 § 1 zdanie ostatnie k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, w brzmieniu obowiązującym w dacie zawieszenia postępowania przez Sąd Najwyższy, czyli 12 września 2006 r., sąd umarza postępowanie w razie śmierci strony po upływie lat dziesięciu od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania z tej przyczyny. Umorzenie postępowania jest obligatoryjne (skoro *verba legis*: „sąd umorzy”, a nie „sąd może umorzyć”).

Wobec upływu ponad dziesięciu lat od daty postanowienia Sądu Najwyższego o zawieszeniu postępowania z powodu śmierci powódki, należało umorzyć postępowanie kasacyjne na podstawie art. 182 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. Umorzenie postępowania z przyczyn wskazanych w art. 182 § 1 k.p.c. – a więc także w przypadku śmierci strony – może nastąpić również w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, w szczególności w postępowaniu kasacyjnym (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 26 października 2007 r., IV CKN 1276/00, LEX nr 1482422; z 12 lutego 2015 r., II CSK 495/09, niepublikowane).